

## Arrest

nr. 58 913 van 30 maart 2011  
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 9 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verblijft volgens zijn verklaringen reeds sedert januari 2009 in België en diende op 9 september 2010 een asielaanvraag in.

1.2. Op 22 oktober 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 25 oktober 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

### ***“A. Feitenrelaas***

*U verklaart een Georgisch staatsburger te zijn en woonachtig te zijn geweest in Vazisubani. U bent gescheiden en heeft één dochter. Uw ex-vrouw en uw dochter verblijven in Georgië.*

*U verliet Georgië een eerste keer in januari 2005. U kende toen problemen met een privépersoon, aan wie u geld verschuldigd was, en diende het land te verlaten. U reisde naar Frankrijk waar u op 17/02/2005 asiel aanvraagde. Kort na deze aanvraag trok u naar België waar u sedertdien verbleef. U keerde slechts naar Frankrijk terug om uw tijdelijke verblijfsvergunning, geldig voor drie maanden, te verlengen.*

*In 2007 werd u in Nederland opgepakt en teruggestuurd naar Frankrijk. In Frankrijk werd vervolgens uw asielaanvraag afgewezen en u ontving het bevel om het grondgebied te verlaten.*

*Op 13/08/2008 keerde u op vrijwillige basis terug naar Georgië. U had van Georgiërs in België gehoord dat de situatie in uw land verbeterd was en wilde uw dochter terugzien. Daarbij waren uw problemen met de schuldeiser reeds sinds 2006 opgelost. U reisde met behulp van een laissez-passer, uitgereikt door het Georgisch consulaat in Brussel. Na een reis via Luxemburg, Frankrijk, Italië, Griekenland en Turkije kwam u rond 17/08/2008 in Georgië aan.*

*Na uw terugkeer hervatte u uw engagement voor de Republikeinse Partij, een Georgische oppositiepartij. U was reeds sinds 2003 lid van deze partij. Uw activiteiten voor deze partij waren in het verleden enigszins beperkt; na uw terugkeer nam u een actievere rol aan. Naast het verspreiden van propaganda begon u ook deel te nemen aan betogingen. Deze betogingen hadden een regimewissel tot doel. U en uw partij zagen de tijd hiertoe gekomen gezien de recente Russisch-Georgische oorlog waarvoor Saakashvili verantwoordelijk werd gesteld.*

*Door uw engagement voor de oppositie kreeg u al snel problemen met de Georgische autoriteiten. Op 15/09/2008 deponeerden zij drugs in uw woning, waarna u werd opgepakt en meegenomen naar het politiebureau van Tbilisi. Na betaling van een boete werd u vrijgelaten. Dezelfde feiten herhaalden zich in oktober 2008. Sindsdien vreesde u een derde soortgelijke arrestatie die tot een veroordeling voor het gebruik/bezit van drugs zou leiden en tot een opsluiting in de gevangenis. U verklaarde dat de Georgische wetgeving een dergelijke bestraffing voorziet vanaf een derde inbreuk.*

*Naast deze geësceneerde arrestaties werd u in oktober 2008 eveneens opgepakt tijdens een manifestatie. De manifestatie vond op 20/10/2008 plaats in Tbilisi en had, zoals de andere, een regimewissel tot doel. U werd wederom korte tijd vastgehouden en uiteindelijk vrijgelaten na de betaling van een boete.*

*Vanwege deze problemen besloot u het land opnieuw te verlaten. Op 25/11/2008 nam u vanuit Tbilisi het vliegtuig naar Oekraïne. U verbleef in Oekraïne tot 04/01/2009. Tijdens uw verblijf in Oekraïne vernam u dat de Georgische politie langs uw ouders was gekomen op zoek naar u. Uw vader had hen daarbij verteld dat u in Oekraïne verbleef. Op 04/01/2009 stak u onopgemerkt de Poolse grens over. Na een verblijf van enkele dagen in Polen reisde u met een minibus verder naar België. U kwam op 07/01/2009 in België aan.*

*U verbleef hierna illegaal in België. U maakte hierbij gebruik van een valse Litouwse identiteitskaart (op naam van D.(...) A.(...)). Op 02/09/2010 werd u door de politie van Antwerpen opgepakt voor het gebruik van valse identiteitsdocumenten. U werd vervolgens overgebracht naar het gesloten centrum TC127bis te Steenokkerzeel. Op 09/09/2010 vroeg u vanuit dit centrum asiel aan.*

## **B. Motivering**

*Er werd vastgesteld dat uw verklaringen onderling tegenstrijdigheden vertonen en dat zij niet overeenstemmen met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.*

*De meest opmerkelijke vaststelling in deze betreft uw verklaringen rond de oorzaak van uw problemen, met name uw lidmaatschap van een oppositiepartij. Zo beweerde u voor het Commissariaat-generaal dat u lid was van de Republikeinse Partij. U verklaarde daarbij dat u zich enkel voor deze partij engageerde en geen lidmaatschap bezat van een andere politieke partij (CGVS p.9). Welnu, in tegenstelling tot deze verklaring beweerde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u lid was van de Conservatieve Partij, een andere oppositiepartij, en dat hieruit uw problemen ontstonden. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakte u daarbij geen melding van een lidmaatschap van de Republikeinse Partij (vragenlijst CGVS). U werd met deze tegenstrijdigheid al snel geconfronteerd en ontkende dat u dergelijke verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken had afgelegd. U herbevestigde dat u lid was van de Republikeinse Partij (CGVS p.10).*

*Uit hetgeen volgde bleek echter dat u beide partijen niet uit elkaar kan houden. Zo noemde u Z.(...) D.(...) als voorzitter van de Republikeinse Partij (CGVS p.9) hetgeen niet overeenstemt met de realiteit. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt immers dat Z.(...) D.(...) de voorzitter is van de Conservatieve Partij daar waar U.(...) D.(...) de voorzitter is van de Republikeinse Partij. Ook het logo van de partij werd door u verkeerd weergegeven. U beweerde dat het logo van de Republikeinse partij bestond uit een cirkel met een kruis in (CGVS p.10). Nu, uit dezelfde informatie blijkt dat deze*

elementen deel uit maken van het logo van de Conservatieve Partij (cirkel met kruis en griffioen) daar waar het logo van de Republikeinse Partij een geblokte vlag met kruis betreft.

Naast deze vaststellingen omtrent uw partijlidmaatschap werd geconstateerd dat uw kennis over voorname politieke gebeurtenissen uitermate beperkt is. Zo situeerde u zowel de laatste presidentsverkiezingen als de laatste parlementaire verkiezingen verkeerdelijk in 2009 (CGVS p. 10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat beiden plaatsvonden in 2008, respectievelijk in januari en in mei, zijnde enkele maanden voor uw vermeende terugkeer naar Georgië in augustus 2008.

U beweerde verder dat u rond 17/08/2008, zijnde enkele dagen na de beëindiging van de Russisch-Georgische oorlog, toekwam in Georgië en hierna uw politiek engagement hernam. Welnu, uit hoger genoemde informatie blijkt dat de Georgische oppositiepartijen, vanwege deze oorlog en de nasleep ervan, wekenlang hun oppositie staakten en in het belang van het land zich gezamenlijk achter vlag en president schaaarden. Van dit feit bleek u, als politiek activist, ogenschijnlijk niet op de hoogte te zijn (CGVS p. 6,11).

Al deze vaststellingen maken dat geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek engagement. Aldus zijn ook de problemen die hieruit zouden zijn voortgekomen ongeloofwaardig. Wat deze problemen betreft werd bovendien nog een belangrijke tegenstrijdigheid vastgesteld. Zo beweerde u eerder voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u reeds in 2003 werd opgepakt (vragenlijst CGVS). Dit in tegenstelling tot uw latere verklaring voor het Commissariaat-generaal dat u voor 2008 niet werd opgepakt en dat u pas na uw terugkeer in 2008 problemen kende met de autoriteiten. U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd; u bleef bij uw verklaring dat u enkel in 2008 werd gearresteerd (CGVS p.12). Aldus is de tegenstrijdigheid niet van de baan en draagt zij bij tot de ongeloofwaardigheid van uw relaas.

In de marge wordt hierbij opgemerkt dat uw terugkeer naar Georgië in se te betwijfelen valt. Dit op basis van tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden, vastgesteld in de beschrijving van uw terugreis. Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u naar Georgië terugkeerde om twee redenen: om uw dochter te zien en omdat Georgiërs in België u hadden gezegd dat de situatie in uw land verbeterd was (CGVS p.6). Deze laatste reden van vertrek is echter volstrekt ongerijmd gezien de Russisch-Georgische oorlog. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat op 13/10/2008, zijnde de dag waarop u België verliet richting Georgië, een wapenstilstand werd gesloten tussen Rusland en Georgië. Na het afsluiten hiervan bleef de situatie erg gespannen en duurde het nog geruime tijd vooraleer het Russisch leger zich volledig uit Georgië had teruggetrokken. Het is dan ook hoogst onwaarschijnlijk dat u, gezien de omstandigheden waarin Georgië zich in die periode bevond, zou zijn teruggekeerd. Daar komt bij dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog een derde belangrijke reden opgaf voor uw terugkeer naar Georgië, een reden die u bij het Commissariaat-generaal onvermeld liet. Zo verklaarde u met name voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u tevens terugkeerde om een stervende vriend te zien (DVZ 13/09/2010 punt 15). De vaststelling dat u hiervan geen melding maakte op uw gehoor voor het Commissariaat-generaal, ondanks het feit dat u meermaals werd gevraagd of er nog andere motieven voor uw terugkeer waren, tast wederom uw geloofwaardigheid aan. U werd op deze verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken gewezen. U bevestigde hierop dat u tevens terugkeerde om de stervende vriend te zien en gaf aan dat u dit reeds vergeten was (CGVS p.6). Gezien de aard van dit feit is deze vergetelheid echter weinig geloofwaardig.

Naast deze vaststellingen omtrent de beweegredenen van uw terugkeer werd bovendien een tegenstrijdigheid geconstateerd over de route die u zou hebben afgelegd naar Georgië. U beweerde dat u via Luxemburg, Frankrijk, Italië, Griekenland en Turkije naar Georgië terugkeerde. Welnu, bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgetekend dat u vanuit België met de bus naar Italië zou zijn gereisd (DVZ 07/10/2010 punt 34). Hiervan afwijkend, beweerde u voor het Commissariaat-generaal dat u van plan was om met de bus te gaan maar uiteindelijk genoodzaakt was om vanuit Frankrijk de trein naar Italië te nemen (CGVS p.6). U werd op dit verschil gewezen en beweerde dat uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet correct werden neergeschreven. Hieromtrent wordt echter vastgesteld dat u door de Dienst Vreemdelingenzaken tweemaal werd ondervraagd over uw reisroute en dat in geen enkel verslag melding wordt gemaakt van een treinreis (DVZ 13/09/2010 punt 15; DVZ 07/10/2010 punt 34).

Deze vaststellingen doen ernstige twijfels rijzen over uw verklaarde terugkeer. De kopie van uw paspoort en identiteitskaart, met als afgifte data 03/09/2008 en 15/09/2008, zijn hierin geen doorslaggevend bewijs. Een kopie is immers kwetsbaar voor vervalsing.

Tot slot dient te worden gewezen op het laattijdig karakter van uw asielaanvraag. U kwam in België toe op 07/01/2009 doch vroeg slechts anderhalf jaar later, op 09/09/2010, asiel aan. U werd wat dit betreft om verduidelijking gevraagd. U beweerde hierop dat u legaal in België verbleef, te weten op basis van een Litouwse identiteitskaart (CGVS p.8). Aangezien het een vals document betreft, en uw

*verblijf aldus ongewettigd was, kan deze reden niet worden weerhouden. De vaststelling dat u niet eerder bij de Belgische autoriteiten bescherming aanvroeg ondermijnt dan ook, zoals bovenstaande vaststellingen, uw vrees voor vervolging en nood aan bescherming.*

*Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3 en 69 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). In een tweede middel voert hij de schending aan van “artikel 48/4, a) of b)” van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker stelt ter verduidelijking van de aangevoerde middelen dat het wel vaker voorkomt dat mensen die onder invloed zijn van bepaalde mensen of omstandigheden zich bij een vereniging of een partij aansluiten zonder 100 procent te weten waar deze partij voor staat. Verzoeker wijst erop dat het feit dat hij lid was van een oppositiepartij, zonder alles haarfijn te kunnen uitleggen over deze partij, niet wegneemt dat hij door zijn lidmaatschap en door zijn deelname aan de activiteiten geen problemen kon krijgen met de politieke tegenstanders van die partij. Volgens verzoeker is ook het argument dat hij laattijdig asiel heeft aangevraagd geen afdoende motief om hem de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Verzoeker verduidelijkt dat hij in het bezit was van een Litouws paspoort en ervan overtuigd was dat hij hier legaal kon verblijven. Hij had bovendien al eens asiel aangevraagd in Frankrijk, waarmee zijn problemen niet werden opgelost.

2.2. Beide middelen worden in het verzoekschrift niet afzonderlijk besproken, waardoor ze gezamenlijk worden behandeld.

2.3. De middelen zijn niet ontvankelijk voor zover verzoeker daarin de schending aanvoert van artikel 69 van de vreemdelingenwet. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 29 november 2006, nr.165.291). Bovendien stelt de Raad vast dat artikel 69 van de vreemdelingenwet werd opgeheven waardoor verzoeker de schending ervan onmogelijk dienstig kan aanvoeren.

2.4. De Raad wenst op te merken dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. In dit opzicht kan van verzoeker worden verwacht dat hij minstens eenduidig kan aangeven voor welke oppositiepartij hij daadwerkelijk actief is, te meer zijn activiteiten bij deze oppositiepartij de kern van zijn problemen vormen. Verzoeker verklaarde immers in 2008 gearresteerd te zijn geweest ingevolge zijn politieke engagement. Aangezien verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde lid te zijn van de Conservatieve partij (stuk 6, Vragenlijst, p. 2, vraag 3 - antwoordblad, antwoord 3) terwijl hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde problemen te hebben gekend omwille van zijn engagement voor de Republikeinse partij en geen lid te zijn van een andere partij (stuk 3, gehoorverslag CGVS 13/10/2010, p. 9), wordt dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnd. Verzoekers betoog dat niet mag verwacht worden dat hij 100% weet waar de partij voor staat, ontslaat hem niet van de plicht minstens dezelfde partij te noemen wanneer hem gevraagd wordt van welke partij hij lid is. Bovendien kan van iemand die beweert een actieve rol te hebben gespeeld in een partij door het verspreiden van propaganda en het deelnemen aan betogingen redelijkerwijze worden verwacht dat deze minimaal op de hoogte is wanneer verkiezingen plaatsvinden, wat verzoeker niet wist (stuk 3, gehoorverslag CGVS 13/10/2010, p. 10).

2.5. De Raad stelt verder vast dat verzoeker niets inbrengt tegen de pertinente overwegingen in de bestreden beslissing waarbij ernstige twijfels rijzen bij verzoekers bewering dat hij van augustus tot november 2008 (stuk 3, gehoorverslag CGVS 13/10/2010, p. 5-6) naar Georgië terugkeerde. Deze motieven tasten verder de geloofwaardigheid aan van de vervolgingsfeiten die door verzoeker in 2008 worden gesitueerd.

2.6. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij in het gastland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een asielaanvraag indient en daarbij correcte gegevens verstrekt. De Raad stelt vast dat verzoekers asielaanvraag meer dan anderhalf jaar na binnenkomst werd ingediend op grond van een eigen keuze van verzoeker. De door verzoeker ingeroepen rechtvaardiging dat hij niet eerder asiel aanvraagde omdat hij dacht dat hij hier legaal kon verblijven daar hij in het bezit was van een Litouws paspoort overtuigt geenszins, aangezien werd vastgesteld dat het Litouwse document vals was (stuk 7, Administratief verslag vreemdelingencontrole) en zijn verblijf aldus onwettig. De laattijdigheid is dus niet aan overmacht, maar aan bedrog te wijten. Ook verzoekers argument dat zijn problemen niet werden opgelost toen hij in Frankrijk asiel aanvraagde, ontheft hem niet van de plicht zich zo snel mogelijk na aankomst op het grondgebied bij de asielinstanties te melden.

2.7. Gelet op wat voorafgaat, dient verzoekers asielrelaas als bedrieglijk te worden afgedaan waardoor het onmogelijk als basis kan dienen om internationale bescherming te verkrijgen. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/3 of 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. TAMBORIJN